

๑๕๕๓

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ตุลาคม ๒๔๕๗

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ตุลาคม ๒๔๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาล
ยุติธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๔๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พุทธศักราช
๒๔๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาล ส่วนจำนวน
และสำนักงานจะอยู่ ณ ที่ใด และมีเขตอำนาจเพียงไร ให้
เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษาศาล

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ตุลาคม ๒๔๕๗

เมื่อตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาภาคว่างลง หรือเมื่ออธิบดีผู้พิพากษาภาคไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะกำหนดให้ผู้พิพากษานายหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนอธิบดีผู้พิพากษาภาคชั่วคราวก็ได้

ให้อธิบดีผู้พิพากษามีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาตั้งแต่ระบุไว้ในมาตรา ๑๐ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม และให้มีอำนาจ

(๑) สั่งให้ผู้พิพากษาหรือเจ้าศาลรายงานเกี่ยวกับคดี หรือรายงานกิจการอื่นของศาลซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตน

(๒) นั่งพิจารณาและพิพากษาคดีในศาลทุกศาลซึ่งอยู่ภายในเขตอำนาจของตน หรือเมื่อได้ตรวจสำนวนคดีได้แล้ว มีอำนาจลงลายมือชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งได้

(๓) ในกรณีจำเป็นจะสั่งให้ผู้พิพากษาคนหนึ่งคนใดในศาลหนึ่งซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตนไปช่วยทำหน้าที่ชั่วคราวในอีกศาลหนึ่งก็ได้ แล้วรายงานไปยังกระทรวงยุติธรรมทันที”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ตุลาคม ๒๔๕๗

“ มาตรา ๑๓ ทวิ บรรดาอำนาจและหน้าที่ของข้าหลวง
 ยุติธรรมเกี่ยวแก่คดีความที่ค้างชำระอยู่ก่อนวันใช้บังคับพระราช
 บัญญัตินี้ และบรรดาอำนาจและหน้าที่ของข้าหลวงยุติธรรม
 ตามบทกฎหมายอื่นนั้น ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของอธิบดี
 ผู้พิพากษาศาล ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
 เพื่อเปิดย่นเรียกชื่อตำแหน่ง “ ข้าหลวงยุติธรรม ” เป็น “ อธิบดีผู้
 พิพากษาศาล ” ตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
 พ.ศ. ๒๔.....